

**Prague Radio Symphony Orchestra, Timothy Chooi
viool, o.l.v. Alevtina Ioffe.
Muziekgebouw, 8 februari
2026**

Als ervaren luisteraar dacht ik bij een blik op het programma van het Prague

Radio Symphony Orchestra: 'had dat nou niet wat minder voor de hand liggend gekund'. Maar hoe heerlijk bleek het te zijn om afgelopen zondag het vioolconcert van Max Bruch en de achtste symfonie van Antonin Dvorák te horen door musici die gingen voor honderd procent romantiek! Op de bok stond de Russisch/Amerikaanse Alevtina Ioffe, solist in Bruch was Timothy Chooi. Beiden zijn geknipt voor dit repertoire. Ioffe vanwege haar duidelijke voorliefde voor groots en meeslepend, Chooi vanwege zijn feilloze techniek en vooral zijn glanzende, loepzuivere toon.

Bruch schreef een prachtig vioolconcert dat naast dat van Beethoven, Brahms en Tsjaikofsky model staat voor 'het romantische concert'. Alles wat een solist kan laten stralen zit erin, met een nadruk op zangerigheid. Zingen kan Chooi, maar hij had, zeker in het eerste deel, de neiging om de noten nog mooier te maken dan ze al zijn en de gevoelswaarde te benadrukken. De minder plezierige kwalificatie 'vet' drong zich op, maar gaandeweg liet Chooi die aanvechting los en kwamen de muziek, zijn warme toon, zijn perfectie instrumentbeheersing en zijn meeslepende muzikaliteit op een natuurlijke manier bij elkaar. Dvoraks Achtste, een opgewekt werk met toch een tikkeltje melancholie in het langzame deel, was een feestje. Met grote gebaren en een uitbundige lichaamstaal vuurde Ioffe het orkest aan, dat zich steeds meer gaf in klank en kleur. Sterke strijkers, trefzekere blazers, eensgezind in richting en vaart. Opwarmertje was de interessante Overture van Martinů, weggevertje de wat zoetige Romance van Dvorak.

Marjolijn Sengers

Programma:

Bohuslav Martinu: Overture H345

Max Bruch: Vioolconcert in g op.25

Antonin Dvorak: Romance in f opus 11 en Symphony nr.8 in G opus 88